

Anstalten. I alt Fald bør det ikke være formet som nu, da det nærmest maa siges at være umuligt. Det er derfor meget glædeligt, at vi, naar Lovforslaget forhaabentlig inden alt for lang Tid bliver færdigt fra Rigsdagen og ophøjet til Lov, kan faa alle Bestemmelserne angaaende Statsanstaltens Virksomhed samlet i en enkelt Lov.

Jeg skal for øvrigt om det foreliggende Lovforslag sige, at det deler sig i to Hovedafdelinger, dels en Afdeling, som omfatter visse nye Forsikringsformer eller betydelige Udvidelser af ældre Forsikringsformer, som Anstalten nu vil optage, dels en Række Bestemmelser, som tager Sigte paa Anstaltens Forhold overfor dens Interessenter, de forsikrede, og paa ændrede Regler med Hensyn til Bonusretten og Bestemmelserne om Bonusuddeling.

Med Hensyn til det første Omraade, de nye Forsikringsformer, som man agter at indføre ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, vil jeg først pege paa Bestemmelsen i § 11, som indfører Pensionsforsikring som en Forsikringsform, Anstalten nu ogsaa ønsker at optage. Det er en Forsikringsform, som i de senere Aar ikke ringe Grad har paakaldt Interesse i vide Kredse. Der er jo ogsaa startet adskillige private Forsikringsselskaber med denne Forsikringsform for Øje, og ønskeligt vilde det naturligvis have været, om Statsanstalten, naar den i det hele taget vil gaa til at optage Pensionsforsikring, havde kunnet gøre det paa et tidligere Tidspunkt, idet jeg dog ikke dermed paa nogen Maade agter at rette Bebrejdelse overfor Anstaltens Ledelse, som naturligvis maa samle en Række af Forhold, som den ønsker ændret eller Udvidelse foretaget ved, i et enkelt Lovforslag og ganske naturligt ikke hver Gang, der er Ønske fremme om Ændring, kan henvende sig til Lovgivningsmagten. Resultatet deraf er altsaa, at denne Forsikringsform nu først søges indført i Statsanstaltens Arbejde Aar efter, at private har taget Arbejdet op, men jeg tror, det har Betydning, at ogsaa Statsanstalten kan tegne Pensionsforsikringer i den kommende Tid, og jeg deler ganske det Ønske, som er fremsat i Form af § 12 i Lovforslaget, at der for Udøvelsen af denne Forsikringsform i den kommende Tid ikke paa Forhaand fastsættes Bestemmelser, hvorefter Anstaltens Bestyrelse har at rette sig, idet hele denne Forsikringsgren kræver en saadan Hensyntagen til og Særovervejelse af hver enkelt Forsikring forud for Antagelsen, at der ikke kan

være Tale om at fastsætte bestemte Rammer, indenfor hvilke disse Overvejelser skal bevæge sig med Hensyn til Kravet om Helbredsattest, bestemte Regler for Tillæg o. s. v. Hele den kollektive Form, som disse Forsikringer meget hyppigt har, gør det fornødent, at hvert enkelt Tilfælde kan tages for sig og Præmiebetalingen fastsættes under Hensyn til de særlige Forhold, som præger hver enkelt Forsikring.

Endvidere er der i § 7 indført Bestemmelser om, at Anstalten kan optage Forsikring af de saakaldte mindre gode Liv. Her er ogsaa et Omraade, som i de senere Aar er optaget indenfor den private Livsforsikringsvirksomhed. Det er mig bekendt, at der indenfor den matematiske Del af Statsanstaltens Ledelse i de senere Aar er gjort et omfattende og dygtigt Arbejde for at tilvejebringe et Grundlag for paa rationel Maade at kunne tegne Forsikringer blandt saadanne, som ikke er i Stand til at præstere den Helbredsattest, der i øvrigt forlanges, og hvis Helbredstilstand i og for sig heller ikke tillader, at man medtager dem i den Klasse af Personer, som kan forsikres paa tarifmæssig Maade, men mod et Tillæg. Jeg anser det for meget betydningsfuldt, at man faar denne Forsikringsform medoptaget indenfor det Omraade, som Statsanstalten kan beskæftige sig med, og jeg finder de Maksimalsummer, som i Lovforslagets § 8 er fastsatte henholdsvis til 40 000 Kr. een Gang for alle og 4 000 Kr. som aarlig Ydelse, meget rimelige og passende.

Endvidere er der i § 9 indført ændrede Regler for Tegning af Karenforsikringer. Det er desværre saaledes, at de Bestemmelser, der fastsættes for denne Forsikringsform i Loven af 30. Marts 1906, ikke har virket fremmende for Tilgangen til denne Del af Anstalten. Det var jo ganske naturligt, at man den Gang maatte handle med stor Forsigtighed, dels gøre den Maksimalforsikring, som kunde tegnes uden Lægeundersøgelse, forholdsvis lav — man satte den til 2 500 Kr. —, dels gøre Karenstiden ret lang. Det Materiale, man havde at bygge paa, var kun lidet omfattende. Nu da denne Forsikringsform, Forsikringen uden Lægeundersøgelse, har været drevet igennem en Aarrække, da Erfaringerne er blevet saa betydeligt udvidet, som Tilfældet har været siden 1906, er det ganske naturligt at gaa til at forhøje Maksimumssummen for disse Forsikringer betydeligt — den fore-